

højtråbende flertal i den anden side af salen, som absolut skal have denne sag igennem, er lidt svært at sige. Jeg kan kun for mit partis vedkommende sige, at vi vil stemme imod denne lov, og vi mener, som vi også sagde tidligere, at det er en skændsel for dansk folkestyre, at den slags ting kan ske.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, skændsel er jo et stærkt ord at bruge, men jeg kan sige, at for Dansk Folkepartis vedkommende er der ingen flimmer på skærmen. Vi støtter dette lovforslag fuldt og helt og også de ændringsforslag, som ministeren har udarbejdet.

Så kan man spørge: Hvorfor gør vi så det? Ja, det gør vi ganske enkelt, fordi vi er indstillet på at gøre op med mange års forsømmelser inden for Tvindimperiet, og fordi vi mener, at tiden er inde – det har den i øvrigt været længe – til at få det bragt til ophør, som nu er foregået i årevis.

Og så er vi tilfredse med, at der nu efter ministerens ændringsforslag er mulighed for, at de, der ellers ville kunne komme i klemme med hensyn til at oprette nye skoler, kan gøre det fra den 1. august 1997. Det er vist nogle få stykker, der er tale om. Og selv de Tvindskoler, vi taler om nu, har jo en mulighed for, som vi forstår det, at kunne genopstå pr. 1. august 1997 efter i hvert fald tilskudsmæssigt at have ligget stille fra den 1. januar 1997.

Så kan man spørge: Sker det? Ja, det kan vi ikke vide noget om; det er sådan set op til den enkelte skole, om de nu, efter at loven bliver vedtaget ved tredje behandling på fredag, er indstillet på at efterleve lovens intentioner, også med hensyn til den vigtigste del, som jo formentligt er at få erhvervet bygningerne.

Jeg er også tilfreds med, og det vil jeg godt rose både ministeren og ministeriet for, at man vil lægge en øvre grænse for bygningsudgifter, så der ikke kan laves nogle manipulationer i forbindelse med de forestående handler.

Så vil jeg godt sige – jeg har sagt det til undervisningsministeren; jeg vil også gerne sige det her fra Folketingets talerstol – at vi ikke kan vide, men vi håber og tror på, at det lovforslag, der nu foreligger, og som formentlig vedtages med det udseende, det har nu, ved tredje behandling, løser problemerne.

Hvis det mod forventning ikke skulle være tilfældet, er vi rede til også at lægge stemmer til at give det de eventuelle yderligere opstramninger, der måtte være nødvendige. Jeg tror det

ikke og håber det ikke, men jeg siger det bare for fuldstændighedens skyld. Man kan aldrig være 100 pct. sikker, når man går ind i sådan en, kan man godt sige, hvepserede, som der her er tale om.

Så er der en ting, der måske, hvis man kan bruge udtrykket, piner mig en hel del. Det er den holdning, SF og Enhedslisten har lagt for dagen i forbindelse med forslagenes vedtagelse. Jeg erindrer, og jeg tror ikke, jeg røber for meget ved at sige, at i hvert fald SF var rimelig positiv over for lovforslag nr. L 268, da det blev fremsat her for et par uger siden.

Nu har man altså fuldstændig, kan man vist godt sige uden overdrivelse, vendt på en tallerken. Det har partiet selvfølgelig lov til, det er der ikke nogen, der kan hindre dem i, men jeg synes nok, det virker lidt underligt, at både SF og Enhedslisten tilsyneladende går så kraftigt imod forslaget, at de i realiteten går ind for, at det cirkus, vi har været vidne til i nu over 20 år, faktisk måske skulle have lov til at fortsætte i yderligere 20 år. Men det ser det tilsyneladende ud til, og det har de to partier selvfølgelig lov til.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man i en så alvorlig sag, hvor skatteyderne har betalt masser af millioner af kroner for, at Tvind har kunnet lave alle de her manipulationer, alligevel ønsker at holde hånden over dem. Det er i realiteten det, der ligger i det.

Det kan godt være, hr. Aage Frandsen nu markerer for at ville herop og sige det modsatte, men jeg mener at have gennemskuet de to partier. Man har været under påvirkning, og nu er man altså faktisk indstillet på at ville spænde ben for loven her.

Så vil jeg lige sige til ministeren: Tak, fordi ministeren stod fast. Da det her forslag skulle til første behandling, syntes jeg, det sådan sydede med bemærkninger her i Folketinget om, at der nok skete noget helt andet end det her, og ministeren betroede os, at det gjorde det ikke. Jeg er glad for, at ministeren stod fast på forslaget, og at vi så også – i hvert fald en lang række partier – har været enige om de ændringsforslag, der skulle til for at få en lov, som vi alle sammen kunne leve med.

Vi vil ved tredje behandling støtte forslaget og også de ændringsforslag, der eventuelt måtte komme til afstemning i dag; vi er parat til at få gjort op med det her foretagende, stille og roligt og uden sværdslag, og jeg håber på, at Folketingets store flertal også er det.